

Anlægene kun var opført til 220,7 Kr. Det var en Difference paa 70 Kr. pr. t, og da der nu i det paagældende Aar i Driften blev brugt 10 350 t, vil det jo sige, at der vilde være fremkommet en Mindreudgift af 700 000 Kr., hvis Anlæggenes Pris ogsaa kunde have været lagt til Grund for Driftens Pris paa Staatskinner. Jeg ved nok, at det drejer sig om den saakaldte Lagerpris, men med Hensyn til Sveller er det Indkøbsprisen, og der var Forholdet det, at i 1922—23 betalte Driften sine Sveller med 13 Kr. 13 Ø., men Anlægene sine med 9 Kr. 14 Ø. pr. Stk. Der var altsaa en Difference i Indkøbsprisen af 4 Kr., og da nu Driften brugte 274 774 Sveller i det Aar, vil det sige, at det er en lille Million, der ligger i Differencen paa denne Indkøbspost. Efter det, der foreligger for 1923—24, er de to Priser kommet saaledes i Overensstemmelse med hinanden, at der nu kun er 1 Kroner Forskel. Det synes mig, at der maa kunne indvindes ikke saa lidt ved en rationel Indkøbsmetode. Det er derom og om den nye Kommitteredes Virksomhed, at jeg vilde sætte Pris paa at faa nærmere Oplysninger af den højtærede Minister enten her eller i Udvalget, saaledes at vi kunde danne os en Opfattelse af, hvad der er naaet ved denne Foranstaltning.

Hvis nu Hovedhensigten med Lovforslagene, som jeg mener er at faa den fornødne Rentabilitet bragt til Veje, ikke bliver naaet, saa bliver der jo gennemført nogle Reforme, som saavel den højtærede Minister som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds har omtalt. Den ene af disse Reforme er, at den i 1915 indførte Generalsekretær og det derved opstaaede Kontor forsvinder. Mine Meningsfæller og jeg gik i Jernbaneraadet med til denne Foranstaltning, fordi vi mente, at selv om det ikke vilde betyde nogen stor økonomisk Vinding, vilde det dog medføre, at man fik en væsentlig hurtigere Ekspedition af mange Sager, som nu gaar fra Afdelingerne gennem Generalsekretariatet ind til Generaldirektøren, og da vi mente, at alt, hvad der kunde hjælpe til at fremme Hurtigheden af Ekspeditionerne, var ønskeligt, gik vi altsaa med til den foreslaaede Reform; men, som sagt, da der skal oprettes en ny 5te Afdeling under Generaldirektøren, bliver den økonomiske Vinding vel ikke meget betydende.

Med Hensyn til Ændringen om, at der nu skal staa „højest 3 Distrikter“, skal jeg kun sige, at da Lovforslaget kom frem i Samlingen 1913—14, var det foreslaaet, at

man skulde inddele Banenettet i „indtil“ 3 Distrikter, og Meningen var, saa vidt jeg erindrer, den Gang foreløbig at nøjes med 2; men der var et Flertal i det andet høje Tings Udvalg, som foreslog, at der straks skulde oprettes 3 Distrikter, og da den daværende Minister for offentlige Arbejder bøjede sig derfor, blev det saaledes, og derfor har vi endnu de 3 Distrikter. Jeg skulde dog tro, at der godt kunde administreres med 2, og at det vilde være en Simplificering af hele Statsbanernes Administration. Jeg er ganske klar over, at en Nedlæggelse i Øjeblikket af et af Distrikterne ikke vil kunne ske, uden at der i alt Fald een Gang for alle paaføres Statsbanerne ekstraordinære Udgifter, idet der sikkert saa ved de andre Distrikter vil blive krævet mere Personale og Kontorplads, et større Apparat end nu. I det lange Løb vil det dog efter min Mening være en økonomisk Foranstaltning, som man skal sigte henimod.

I Jernbaneraadet, hvis Forhandlinger det ærede 3die Medlem for 4de Kreds ogsaa kom ind paa, har vi drøftet de Ønsker, der har været fremme fra Erhvervskredse om at faa en Repræsentation i Raadet, og jeg har forstaaet det saaledes, at man ikke mente, at det skulde være en særlig revolutionær Foranstaltning, men blot noget i Overensstemmelse med, hvad vi allerede har i Toldraadet, hvortil de forskellige Erhverv kan udpege Repræsentanter, der saa af Ministeren udnævnes til Medlemmer af Raadet for sammen med Rigsdagsmændene at drøfte de Toldraadet forelagte Sager. Jeg berørte ogsaa dette Spørgsmaal i Jernbaneraadet, men i det høje Folketing har der ikke været Gehør for det, i alt Fald ikke i Øjeblikket, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, der talte her paa Regeringspartiets Vegne (Laurits Knudsen), mente ogsaa han, at man i Øjeblikket helst skulde blive staaende ved det, man har. Som Forholdet nu ligger, skal jeg derfor ikke insistere derpaa, men jeg vil dog henstille, at man ogsaa tager det Spørgsmaal op til Drøftelse i Udvalget.

I Folketingets Udvalgs Betænkning er der berørt det Forhold indenfor Jernbaneraadet, at der for Tiden i dette sidder Medlemmer, som ikke tillige er Medlemmer af Rigsdagen. Jeg tror, at det oprindelig var Meningen, at Jernbaneraadets Medlemmer ogsaa skulde være Medlemmer af Rigsdagen, og hvis, hvad der jo kan ske, et Medlem af Jernbaneraadet enten ikke ønskede at genvælges eller ikke blev genvalgt som Medlem af Rigsdagen, skulde